

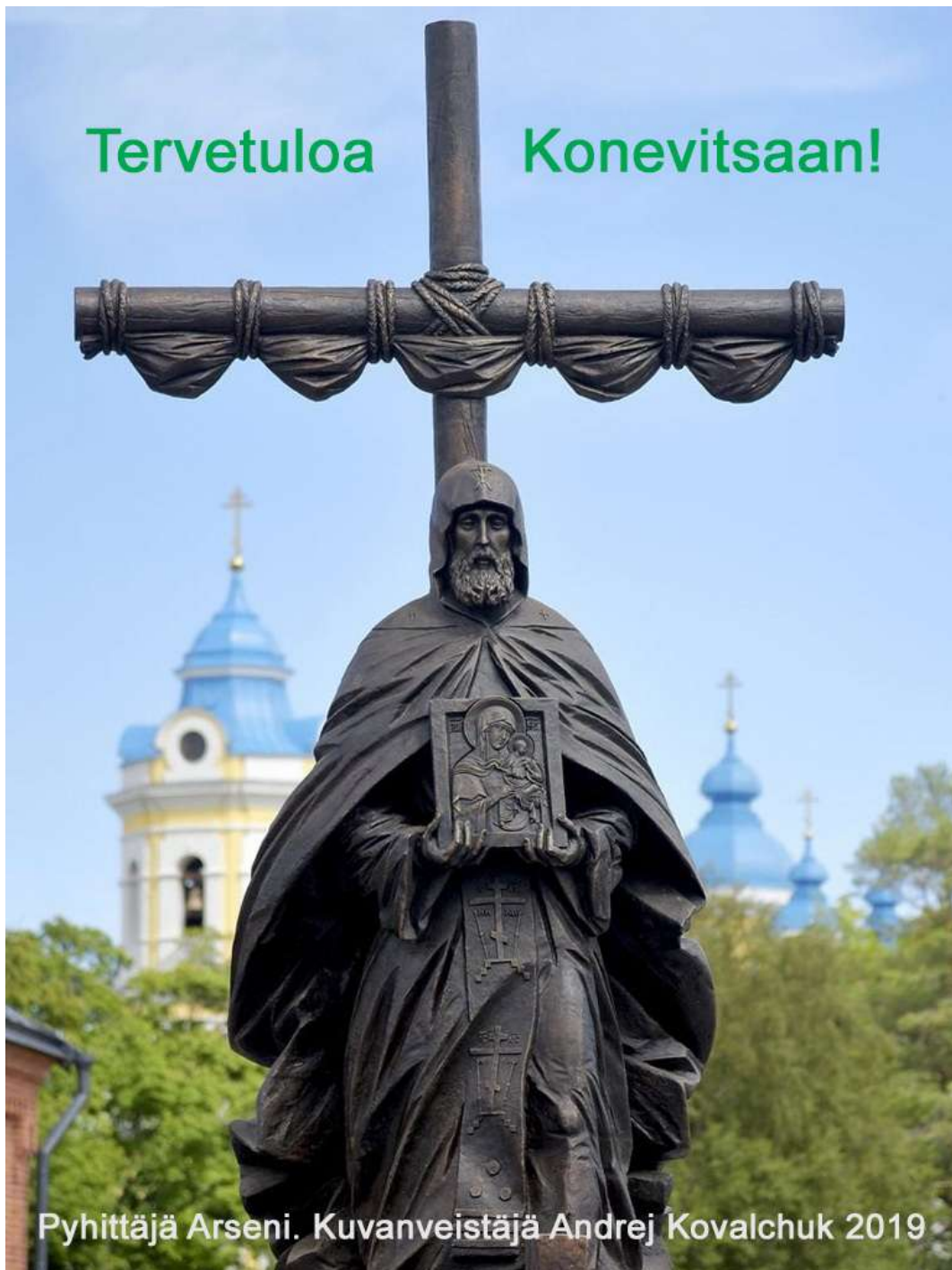

KONEVITSA RY

JÄSENTIEDOTE 1/2020

Tervetuloa

Konevitsaan!

Pyhittäjä Arseni. Kuvanveistäjä Andrej Kovalchuk 2019

JÄSENTIEDOTE 1 / 2020

- 3** Isä Timo Tynkkynen
Konevitsa ry:n puheenjohtajaksi
- 4** Konevitsa Ry:n hallituksen uudet jäsenet isä Timo, Katja Kareinen ja Eija Rintahaka esittäytyvät
- 6** Pyhittäjäisä Johannes Valamolainen, neuvo ja lohduta. Arkkimandriitta Sergein vuosikokousesitelmä
- 11** Arkkimandriitta Aleksandr: Konevitsan rakennusurakka loppusuoralla
- 15** Yhdistyksen toimintakertomus 2019
- 18** Konevitsa ry:n toimintasuunnitelma 2020 ja Konevitsan kesää 2020
- 20** Heikki Viitala in memoriam 1943-2019. Helena Pavinskij
- 22** Veli Aleksandr johtaa Konevitsan pyhiinvaelluskeskusta
- 23** Konevitsan Jumalanäidin ikonia etsimässä. Riitta Hirvonen
- 24** Laatokan puolustuksen perinneyhdistys koonnut yli 4200 valokuvaa vuosilta 1918-1945
- 24** Vuoden 2020 jäsenmaksut

Toimitus ja taitto Heikki Jääskeläinen. Kuvat Konevitsan luostarin, Konevitsan kävijöiden ja ystävien kansioista.

Paino Mainostoimisto Luode Oy,
Varkaus 2020

ISSN 2489-9755 (painettu),
ISSN 2489-9763 (verkkojulkaisu)

Kiitollisena

Kun isä Timo tarttui Konevitsa ry:n vuosikokouksen päätöksellä puheenjohtajan nuijaan, tartun minäkin hänen yhteistyötarjoukseensa ja pyyntöön rukoilla luostarin ja yhdistyksen puolesta.

Seitsemän vuoden puheenjohtajuuteni vaihtui Konevitsa ry:n aktiivijäsenyydeksi, johon kuuluu mm. toimittaa tämän vuoden jäsentiedotteet.

Kiitän teitä kaikkia Konevitsan ystäviä ja kävijöitä näistä vuosista. Kiitolliset muistot tähänastisista yhteisistä hetkistä luostarin johdon, Viipurin ja Priozerskin piispa **Ignatin** ja arkkimandriitta **Aleksandr**in kanssa palautuvat mieleeni.

Erityisesti haluan kiittää Uuden Valamon luostarin johtajaa, arkkimandriitta **Sergeitä**, joka Konevitsan ja Valamon perinteen jatkajana Suomessa on monella tavalla tukenut yhdistystämme.

Kiitos Konevitsa ry:n hallituksen jäsenille ja ”hallitustahoa lähellä oleville piireille”, kuten olemme kutsuneet hallituksen aikaisempia jäseniä, jotka ovat olleet mukana yhteisissä pohdinnoissamme.

Pyhän Efraim Syyrialaisen sanoin:

Herra, minun elämäni Valtias! Estä minusta laiskuuden, velttouden, vallanhimon ja turhanpuhumisen henki.

Anna minulle, Sinun palvelijallesi, sielun puhtauden, nöyryyden, kärsivällisyyden ja rakkauden henki.

Oi Kuningas ja Herra! Anna minun nähdä minun rikokseni ja anna, etten minä veljeäni tuomitsisi, sillä siunattu olet Sinä iankaikkisesti. Aamen

Heikki Jääskeläinen

KONEVITSA RY:N HALLITUS 2020

Puheenjohtaja

Timo Tynkkynen

Lappeenranta
0400 654 883
timo.tynkkynen(at)ort.fi

Varapuheenjohtaja

Veikko Muuronen

Lappeenranta
0400 865 814
veikko.muuronen(at)
pp.inet.fi

Sihteeri

Katja Kareinen

Joensuu
050 330 6120
katkareinen(at)hotmail.com

Kirsi Fahler

Espoo
040 744 6536
k.fahler(at)gmail.com

Anastasia Injushina

Sipoo
050 581 7972
anastasia.injushina(at)
springlightmusic.com

Eija Rintahaka

Kouvola
0400 867 415
eijarintahaka(at)gmail.com

Pekka Sankilampi

Jyväskylä
040 528 1951
pekka.sankilampi(at)
gmail.com

*

Jarmo Ihalainen

taloudenhoitaja,
kotisivujen päivittäjä
Varkaus
040 747 5200
jarmo.ihalainen(at)ektenia.fi

Kiitos jälleen Helsingin ortodoksiselle seurakunnalle seurakuntasalista kokouspaikkana ja ajanmukaisesta kokoustekniikasta!

Isä Timo Tynkkynen Konevitsa ry:n puheenjohtajaksi

Konevitsa ry:n puheenjohtajana 2013-2020 toimineen ro-
vasti **Heikki Jääskeläisen** jälkeen vuosikokous valitsi 1.
helmikuuta puheenjohtajaksi Lappeenrannan ortodoksisen
seurakunnan kirkkoherra **Timo Tynkkynen**. Isä Timo on
ollut yhdistyksen jäsen vuodesta 1992. Hän toimi puheen-
johtajana vuosina 1996-2000 ja on kunniajäsenemme.

Kun erovuoroisista jäsenistä sihteerinä toiminut **Asta Ro-
senström-Fortelius** ja **Tuija Puomiranta** eivät enää olleet
käytettävissä, hallitukseen uusina jäseninä vuosiksi 2020-
2021 valittiin **Katja Kareinen**, jonka hallitus valitsi sihtee-
riksensä, ja **Eija Rintahaka**. **Anastasia Injushina** jatkaa
hallituksessa 2020-2021.

Hallituksessa vuonna 2020 jatkavat myös **Veikko Muuro-
nen**, joka jatkaa myös yhdistyksen varapuheenjohtajana,
sekä **Kirsi Fahler** ja **Pekka Sankilampi**.

Hallituksen jäsenten yhteystiedot ovat viereisellä palstalla.

Vuosikokouksen hyväksymä vuoden 2019 toimintakertomus
ja vuoden 2020 toimintasuunnitelma julkaistaan tässä tie-
dotteessa, jossa myös puheenjohtaja isä Timo ja uudet halli-
tuksen jäsenet Katja Kareinen ja Eija Rintahaka esittäytyvät.

Vuosikokousesitelmän Pyhittäjä Johannes Valamolaisesta piti
Uuden Valamon luostarin johtaja **arkkimandriitta Sergei** ja
ajankohtaiset uutiset Konevitsasta kertoi luostarin johta-
ja **arkkimandriitta Aleksandr**. Heidän esityksistään voi
lukea seuraavilta sivuilta.

Arkipiispa Leo osallistui Konevitsa ry:n jäsenenä vuosiko-
koukseen, jossa osanottajia oli noin 30. (HJ)

”Toivon yhteistyötä ja esirukouksianne meille rakkaan Konevitsan luostarin hyväksi!”

Konevitsan luostari on ollut elämässäni läsnä aluksi tietämättäni jo syntymästani saakka, sillä pyhittäjän muistopäivä vanhan kalenterin mukaan on syntymäpäiväni ja myöhemmin, jo yli kolmekymmentä vuotta sitten, siitä tuli myös papiksi vihkimisen päivä minulle.

Konevitsan luostari on tullut konkreettisesti läheiseksi paikaksi heti luostarin jälleen avaamisesta alkaen. Yhdistyksen jäsenenä olen ollut ensimmäisestä vuosikokouksesta alkaen, vuodesta 1992.

Toimin myös useita vuosia hallituksen jäsenenä ja puheenjohtajana vuosina 1996-2000. Alkuvuodet olivatkin aktiivista yhteistoimintaa luostarin kanssa: monia matkoja, pyhiinvaelluksia, juhlia ja kokouksia. Kaikki luostarin johtajat ovat jääneet myös hyviksi ystäviksi.

Tällä hetkellä toimin Lappeenrannan ortodoksisen seurakunnan kirkkoherrana ja vuodesta 2021 alkaen tehtävä muuttuu uuden Kaakkois-Suomen ortodoksisen seurakunnan kirkkoherraksi. Tällöin yhdistyvät Lappeenrannan, Haminan ja Kotkan seurakunnat yhdeksi hallinnolliseksi kokonaisuudeksi.

Kotipaikkani on edelleen Imatra ja ikkunoistani voin katsella edessä virtaavaa Vuoksea, joka vie usein ajatukset sen alajuoksulle Laatokalle ja Konevitsaan. Viime vuosina olen monien erilaisten luotustamustehtävien ja kirkon hallinnon kehittämishankkeiden vuoksi voinut vain sivusta seurata Konevitsan luostarin ja yhdistyksen toimintaa.

Lapset ovat kasvaneet aikuisiksi ja lähteneet pois kotoa, mutta heilläkin on hyvät muistot niin luostarista kuin sen igumeneista. Puolisoni Liisa on ikonimaalari ja hänkin Konevitsan lämmin ystävä ja monivuotinen hallituksen jäsen. Ikonimaalarin uraan vaikuttivat merkittävästi konevitsalaiset!

Olen nähnyt luostarin sen alkuhetkistä lähtien ja nyt luostari saavuttaa ehkä historiansa suurimman loistonsa, kun mittavat kunnostustyöt päättyvät. Yhdistyksellä on kuitenkin edelleen oma roolinsa ja tässä työssä uutena puheenjohtajana toivonkin kaikkien yhteistyötä ja esirukouksianne meille kaikille rakkaan Konevitsan luostarin hyväksi!

isä Timo

Olen **Eija Rintahaka**, hallituksen uusi jäsen, 53-vuotias ja kotoisin Pohjanmaalta. Täällä Kymenlaaksossa olen asunut yli 20 vuotta, tällä hetkellä suur-Kouvolassa. Asustelen pienessä Ummeljoen kylässä kolmen kissani kanssa. Viihdyn täällä koska ummeljokiset ovat melkein kuin pohjalaasia luonteeltaan tyyliin "minoon meiltä ja muut on meidän krannista". Työkseni ajan taksia, jo 16,5 vuotta on sitä työuraa takana. Tällä hetkellä pyörittelen invataksin rattia. Aikaisemmin olen ollut tehdastyössä, maatilalla ja kaupapuutarhalla hommissa. Minulla on kaksi aikuista lasta, ja kolme lapsenlasta. Neljättä odotellaan syntyväksi heinäkuulla. Poika asuu Lahdessa mutta tytär onneksi Ummeljoella niin pääsen viettämään aikaa vunukoitten kanssa aina kun työt antaa myöten. Vapaa-aikana harrastan käsitöitä, kirjeenvaihtoa, lukemista... syksyisin metsässä samoilua ja sienestystä.

En ole syntyperäinen ortodoksi vaan minut liitettiin kirkkoon syyskuulla 2004...matka siihen pisteeseen alkoi Kazanin katedraalista Pietarista kuusi vuotta aiemmin.

Ensikosketuksen Konevitsan saareen ja luostariin olen saanut ET-lehdessä v. 2008 olleesta artikkelista ja jo seuraavana vuonna yritin ilmoittautua leirille. Olin myöhässä ja leiri oli jo täynnä. Seuraavana vuonna eli 2010 ilmoittauduin jo helmikuulla ja pääsin

mukaan. Siitä lähtien olen ollut saarella talkoolaisena joka kesä. Niin luostari kuin veljestökin ovat tulleet tutuiksi, ja joka kesä sinne jää palanen sydäntä. Toivottavasti Jumala suo vielä monta vierailua tuolle pyhälle saarelle!

Olen **Kareisen Katja** Joensuusta, Konevitsa ry:n uusi hallituksen jäsen ja sihteeri. Konevitsan puuhotellin verannalla kanssani ovat tyttärenti **Sanja** (vas.) ja **Matja**.

Yhdistystoiminta on ollut koko aikuisikäni vahvasti mukana tavalla tai toisella, mutta Konevitsa ry:n hallitustehtävä on itselleni uusi. Jäsenenä olen ollut joitain vuosia, kun Konevitsa-kärpänen puraisi vahvasti.

Tarinani Konevitsan kanssa alkaa omasta lapsuudestani. Muistan isäni puhuneen aika ajoin, että Konevitsassa pitäisi päästä käymään. Tuo reissu toteutui 2015, pääsin sille itsekin mukaan. Kuten jokainen omasta kokemuksesta tietää, vierailu jättää lähtemättömän jäljen. Niin kävi itsellenikin, jäin koukkuun Konevitsaan. Nyt reissuja yksin tai tyttärenti kanssa on takana useita ja kevään seuraavaa omaa matkaa odotetaan kuumeisesti. Kokonaisvaltainen hyvä olo on se, mikä päällimmäisenä tarttuu mukaan reissuilta. Matkat vaikuttavat sisäisesti pitkään kotiin palattuakin.

Arkielämässä teen töitä henkilöstöjohtajana ja työnohjaajana. Vapaa-aikani puolestaan kuluu kaikenlaisen käsillä tekemisen ja liikunnan parissa.

Pyhittäjä Johannes Valamolaisen (1873-1958) kanonisaatioikonit on maalannut metropoliitta Arseni. Pyhittäjä kirjoittaa kirjettä taustanaan kirjahyllyssä Filokalian osat ja Raamattu. Toisessa Pyhittäjä on kuvattu tavanomaisemmin. Ikonien teksti on Pyhittäjä Johanneksen rukouksesta: "Herra, niillä vaiheilla, jotka Sinä itse tiedät, pelasta meidät."

Pyhittäjäisä Johannes Valamolainen, neuvo ja lohduta

Uuden Valamon luostarin johtaja, arkimandriitta Sergei kertoi Pyhittäjäisä Johanneksesta Konevitsa ry:n vuosikokouksesitelmässään.

Suomen ortodoksinen kirkko on näihin päiviin saakka ollut ainoa paikalliskirkko, jolla ei ole ollut omaa, kanonisoitua pyhää. "Tämä ei merkitse sitä, ettei pyhiä olisi, vaan että heitä ei ole vain kanonisoitu", totesi piispa **Arseni** piispainkokouksessa 2014.

Piispainkokous asettikin kanonisaatiotoimikunnan selvittämään mahdollisuuksia löytää pyhien joukkoon esitettäviä edesmenneitä suomalaisia ja karjalaisia kristittyjä. Toimikuntaan kutsuttiin piispa **Arseni** puheenjohtajaksi ja jäseniksi rovasti **Sergius Colliander** ja professori **Jukka Korpela**. Asiantuntijoiksi kutsuttiin myöhemmin pastori **Marko Mäkinen** ja nunna **Ksenia**. Toimikunta kuuli asiantuntijana metropoliitta **Panteleimonia**, joka on kirjoittanut elämäkerran Isä Johannes, jo vuonna 1985.

Suomen ortodoksinen piispainkokouksen esityksestä Ekumeenisen patriarkaatin pyhä synodi luki 29.11.2018 skeemaigumeni Johanneksen ja Johannes Karhapään kirkon pyhien joukkoon. Näin skeemaigumeni Johanneksesta tuli Pyhittäjä Johannes Valamolainen ja opettaja Johannes Karhapäästä Pyhä marttyyri ja tunnustaja Johannes Sonkajanrantalainen.

Metropoliitta Arseni kirjoitti Itä-Suomen aluehallintovirastoon ja pyysi lupaa saada avata Pyhittäjän hauta ja siirtää reliikit kunnioitettaviksi Uuden Valamon kirkkoon. Päätös tuli 4.10.2019. "Aluehallinto - virasto ottaen huomioon patriarkka Bartolomeoksen päätöksen – katsoo, että hautaus-toimilain mukaiset erityisen painavat syyt haudan ruumiin siirtoon täyttyvät... Reliikit asetetaan lukittavaan arkkuun, joka laitetaan sitä suurempaan arkkuun, joka sijoitetaan kirkon sisätilaan sille osoitettuun paikkaan."

Tarvittiin vielä paikallisen terveystoimikunnan lupaa ja viranomaisen oli paikalla, kun hauta avattiin 18.10. ja reliikit siirrettiin pääkirkkoon 8.11.2019

Arkkimandriitta Sergei kertoo:

Tuleva Pyhittäjä Johannes syntyi 26.2.1873 Tverin kuvernementissä talonpoikaisperheeseen. Hänen maallikkonimensä oli Ivan Aleksejev. Isä ja äiti olivat Aleksei ja Tatjana. Ivanilla oli sisko ja kaksi veljeä.

Tverin kuvernementissä asui paljon karjalaisväestöä, mutta perheellä ei ollut karjalaisia juuria. Perheen lähin kirkko oli Iljinskojen kylässä. Se oli Ivanin lapsuuden ja nuoruuden pyhäkkö ja johdattaja uskon maailmaan.

"Iljinskojen nykyiseltä kirkkoherralta olemme saaneet Pyhittäjän kastekirkkoa esittävän taulun, jossa näkyy myös piharakennus, jossa aikanaan toimi seurakuntakoulu", kertoi arkkimandriitta Sergei.

Ivan oppi lukemaan kuitenkin jo kotonaan, jossa opettajana toimi kiertävä räätäli. Kun Ivan osasi lukea, hän tunsikin kirkon opin perusteet jo luostariin tullessaan. Lukemiseen hän hankki pieninä vihkoina julkaistuja pyhiin elämäkertoja.

Perheensä kanssa Ivan teki kolme pyhiinvaellusta 150 kilometrin päässä olevaan Volokolamskin luostariin. Perhe vieraili myös Niloksen erakkolassa, josta saamaansa luostarin perustajan pyhittäjä Nil Stolo-

binskin puupatsasta Ivan säilytti Heinävedelle saakka. Skeemaigumeni Johannes lahjoitti sen sittemmin Ina ja Tito Collianderille.

Nyt pyhittäjä Nil Stolobenskin patsas on Uudessa Valamossa osana rovasti Sergius Collianderin lahjoittamaa kokoelmaa.

Kolmetoistavuotiaana Ivan meni kolmeksi vuodeksi töihin Pietariin vanhemman veljensä omistamaan kapakkaan, jossa hän näki ihmisluonnon pimeän puolen kaikessa raadollisuudessaan.

Pietarista Ivan matkusti suomea taitavan ystävänsä kanssa tutustumaan Laatokan luostareihin. Ensin he olivat jonkin aikaa Konevitsassa ja jatkoivat sieltä matkaa Valamoon. Matkatoveri palasi, mutta Ivan jäi neljäksi vuodeksi kuuliaisuusveljeksi luostariin. Hän työskenteli Impilahden sktiitassa kolme vuotta, auttoi navetassa ja maataloustöissä. Kirkko oli tuolloin vasta rakenteilla.

Venäjän armeija kutsui Ivanin palvelukseen neljäksi vuodeksi tarkka-ampujapataljoonaan, minkä jälkeen asui hetken

kotonaan. Valamoon hän palasi vuonna 1900 27-vuotiaana.

Ensin Ivan työskenteli taloustoimistossa, mutta lähetettiin sitten Pietarin podvoriin kahdeksi vuodeksi. Aika oli hänelle vaikea mutta hän totteli. Vuonna 1907 hänestä tuli Valamon veljestön jäsen. Vuonna 1910 Ivan vihittiin munkiksi nimellä veli Jakinf, kreikkalaisen marttyyri Jakinfin (Hyacintos) mukaan.

Veli Jakinf asettui asumaan profeetta Eliaan skiittaan, jossa hän toimi kanttorina kahdeksan munkin yhteisössä. Sitten hän palveli luostarin ravintolassa, mutta sai siirron takaisin Impilahdelle Pyhittäjä Hermanin skiittaan Syskysalmelle.

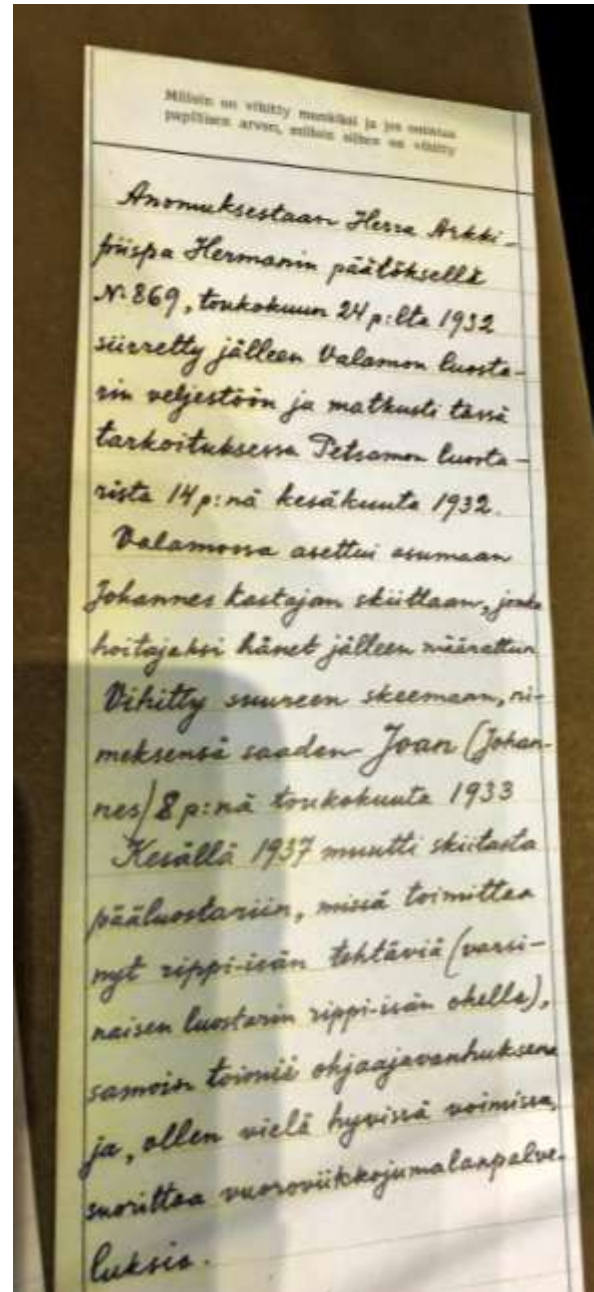
Seuraavaksi veli Jakinf palveli Johannes Kastajan skiitalla, ankarana paaston ja syvällisen rukouksen paikassa. Kastajan skiitalla syötiin aina paastoruokia, vain juhlapäivinä käytettiin öljyä. Johanneksen skiitalla hän vietti kuusi vuotta kovassa työssä ja rukouksessa ja sai hengellistä ohjausta. Filokalia oli hänen tärkeimpänä lukemistonaan.

Vuonna 1921 Petsamon luostari oli ollut jo kolme vuotta ilman johtajaa. Luostarin johtokunta pyysi luostarille johtajaa arkkipiispa Serafimilta. Valamosta alettiin kysellä mahdollisia johtajia, joista kaksi kieltäytyi, minä jälkeen munkki Jakinf suostui nöyrästi. Mukaansa hän sai kaksi munkkia, Azarian ja Avvakumin jotka vihittiin papeiksi. Hänet itsensä vihittiin nopeassa tahdissa diakoniksi, papiksi ja igumeniksi.

Kun igumeni Jakinfia varoitettiin vaikeuksista, hän vastasi: "Emme tiedä milloin ja missä muodossa Herra antaa meille ristin. Jumala antaa apunsa ja tukensa. Jos ihminen ei itse pyri asemaan mutta hänet valitaan tehtävään, se on Jumalan tahto."

Igumeni Jakinf ei ollut koskaan ennen käynyt Petsamossa, jossa hän hoiti igumenin virkaa kymmenen vuotta.

Petsamon munkit olivat oppimattomia verrattuina Valamon veljiin. Vuonna 1924 tuli ongelmia. Hän oli joutunut puhuttelemaan munkkia, joka oli heinätoivissa kiroillut julkiesti. Igumenia oli moitittu, kun hän oli

Valamon venäjänkieliset asiakirjat on suomennettu Skeemaigumeni Johanneksen nimikirjassa on yksityiskohtaisiakin tietoja hänen palveluksestaan Vanhan Valamon, Petsamon ja Uuden Valamo luostareissa.

ottanut lappalaisen asumaan luostariin. Erilaisiin rakennustehtäviin ja kauppoihin oli ryhdytty ilman hänen siunaustaan. Igumeni Jakinf harkitsi lähtöä, mutta koko veljestö pyysi häntä jäämään.

Lokakuussa 1931 hän sai omasta pyynnöstään luvan palata Johannes Kastajan skiit-taan Valamoon. Hänet vihittiin suureen skeemaan nimellä Johannes, joka oli hänen kastenimensä. Skeemaigumeni rakasti lukea pyhien isien tekstejä, sillä isät ovat tiennäyttäjämme. Johannes Kastajan skiitassa skeemaigumeni Johannes ystävystyi veli Yrjön, myöhemmän arkkipiispa Paavalin kanssa. Talvet Johannes vietti pääloustarissa, jossa hän toimi rippi-isänä.

”Elin yksinäni pienessä mökissä Johannes Kastajan skiitassa. Valmistin itse ruokani, kasvatin vihanneksia ja leivän hain luostarista tai silloin tällöin paistoin itse. Yöt valvoin mielelläni, kävin nukkumaan aina vasta kahdentoista jälkeen.; kahdelta tai kolmelta nousin jalkeille. Tietenkin nukuin sitten päivällä sen verran minkä luonto vaati”, kertoi skeemaigumeni elämästään skiitassa.

Valamon evakuoimisen jälkeen skeemaigumeni Johannes ajatteli, että Jumalan armosta hän on säilynyt hengissä. ”Ajattelen Valamoa ikään kuin en olisi siellä elänyt-kään. Valamon pommitusten aikana istuin keljassani ja luin evankeliumia.” Mukaansa Valamosta hän otti kirjallisuutta. Ei vanhemmiltaan saamaansa ikonia.

Kun uudessa Valamossa 1948 valittiin uutta luostarin johtajaa igumeni Haritonin jälkeen, veljestö valitsi skeemaigumeni Johanneksen. Kirkollishallitus ei kuitenkaan vahvistanut päätöstä, kun se katsoi, ettei skeemaigumeni voi toimia luostarin johtajana. Skeemaigumeni Johannes oli huojentunut päätöksestä.

*

Jo Pyhittäjä Johanneksen eläessä hänen kirjeitään ilmestyi venäjän kielellä. Pappismunkki Paavali, sittemmin arkkipiispa,

Arkkipiispa Sergei esitteli Pyhittäjä Johannes Valamolaisen suomeksi ilmestyneitä kirjekokoelmia.

käänsi kirjeitä suomeksi, ja niitä julkaistiin Aamun Koitto -lehdessä. Vuosina 1976-2018 niistä on ilmestynyt neljäkin suomenkielistä kokoelmaa:

Valamon vanhuksen kirjeitä. Suom. [arkkipiispa Paavali](#). 1976.

Kirjeitä Jelenalle: skeemaigumeni Johanneksen kirjeitä Jelena Armfeltille vuosilta 1945–1958. Suom. arkkipiispa Paavali, [metropoliitta Panteleimon](#), [Sergius Colliander](#). 2017.

Kirjeitä Innalle: skeemaigumeni Johanneksen kirjeitä Ina Collianderille vuosilta 1947–1957. Suom. Sergius Colliander. 2014.

Luostarivanhuksen kirjeitä. Suom. metropoliitta Panteleimon. 2018.

Ja elämäkerta:

Igumeni Panteleimon: Isä Johannes – Valamon Vanhuksen skeemaigumeni Johanneksen (1874–1958) elämäkerta. 1985.

Venäjällä kaikki kirjeet on julkaistu yhtenä, paksuna, venäjänkielisenä niteenä.

Vanhuksella oli merkittävä lohduttamisen armolahja, mistä voimme lukea näistä kirjoista. Kirkkokuntaan katsomatta monet ovat saaneet näistä apua.

Pyhittäjä Johannes Valamolainen nukkui kuolonuneeen 5.6.1958. 5. kesäkuuta on nyt hänen muistopäivänsä.

*

Pyhittäjäisä Johanneksen akatistoksesta:

”Sinä, pyhittäjäisä Johannes, olet yhä keskellämme vuodattaen lukuisista kirjeistäsi ja hyvistä sanoistasi lohtua sielun hätään ja elämän murheisiin. Neuvoistasi ymmärrämme, että Herra tuntee heikkoutemme ja on antanut avuksemme katumuksen. Vakuutat aina meille, ettei ole syntiä, joka voittaisi Jumalan laupeuden, sillä synnit ovat sen rinnalla kuin kourallinen valtameren hiekkaa.”

Jelena Akseljevna Armfeldt ja skeemaigumeni Johannes Helsingin rautatieasemalla. Heidän kirjeenvaihtonsa alkoi vuonna 1945 ja päättyi Valamon vanhuksen kuolinvuonna 1958. He ystävästyivät Vanhassa Valamossa jo 1930-luvulla.

”Tämän pyhän ikonin lahjoitan Kristuksessa sisarelle Serafimalle hänen nimipäivänään 29. heinäkuuta 1918. Valamon luostarin munkki Jakinf.” Serafimasta tuli sittemmin nunna Sofia, jonka jäämistöstä ikoni päättyi Uuden Valamon luostarille.

”Tuo minulle tullessasi Kasanin Jumalanäidin ikoni, jonka Inna maalasi. Minä taas lahjoitan sinulle myös Kasanin ikonin, joka on Johannes Kastajan skiitasta. Hyvin maalattu.” – Pyhittäjäisä antoi arvokkaan ikonin keljastaan Ina Collianderille ja laittoi sen paikalle Inan maalaaman toisinnon.

Ikonitekstien sitaatit igumeni Panteleimonin kirjasta Isä Johannes.

Arkkimandriitta Aleksandr esitteli Sortanlahteen nousevaa Kaikille Konevitsan pyhille omistettavaa kirkkoa. Vuosikokouksen sihteeri Liisa Saarinen seurasi tarkkana.

Konevitsan rakennusurakka loppusuoralla

Arkkimandriitta Aleksandr kertoi luostarin viime vuoden ja alkaneen vuoden tapahtumista. Hänen ajankohtaisesityksensä on viime vuosina ollut vuosikokouksen odotetuin esitys, jota jäsenet ovat joskus seuranneet henkeäkin pidätellen.

Vuoden 2019 merkkitapaus oli Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Kirillin vierailu saarella Pyhän Edelläkävijä ja Kastaja Johanneksen juhlanä 7. heinäkuuta, jolloin patriarkka Kirill vihki täydellisesti uudistettua yläkirkkoa.

Arkkimandriitta Aleksandr mainitsi, että kesän kaiken karusellin keskellä patriarkka Kirill vihki hänet arkkimandriitaksi 11. heinäkuuta. Aksios! Aksios! Aksios!

Kun Viipurin ja Priozerskin piispa Ignati vihki alakirkon Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin juhlanä 25.7., alkavat muutkin rakennustyöt olla loppusuoralla.

Pääluostari on nyt valmis ja veljestö asuu jälleen kehällä. Valkoinen hotelli palvelee ajanmukaisesti pyhiinvaeltajia.

Pyhän Nikolaoksen kirkko on valmis ja vihitty käyttöön Pyhän Nikolaoksen muisto-

päivänä 11. joulukuuta. Pyhittäjä Arsenin kirkossa ikonostaasi on jo pystyssä. Jos työt etenevät aikataulussa, kirkko vihittään 11. huhtikuuta.

Konevitsan luostarimuseo on saanut uudet tilat ja uusia havainnerakennelmia, mm. luostarin taidokkaan pienoismallin ja luostarin pajan ja kynttiläverstaan mallit.

Nyt rakennustyöt ovat siirtyneet Kasanin ja Konevitsan skiitalle ja punaiseen puuhotelliin. Rakennustöiden uskotaan olevan valmiit vuoden 2020 aikana.

Ns. Nasarin talo on valmistumassa ja odottaa valkoiseksi kalkitsemistaan. Siihen tulee lääkintähuone ja taloon asutetaan saarella työskenteleviä siviilejä kuten palomiehet. Nyt luostarilla on myös oma paloasema, joka on todella tarpeen. Maasto on paloherkkää ja rakennustöidenkin aikana on ollut kaksi tulipalaa.

”Yritämme nyt elää kaiken tämän uuden keskellä ja totuttelemmme laitteisiin ja tekniikkaan, joka on aivan eri tasolla kuin neljä viisi vuotta sitten”, sanoi arkkimandriitta Aleksandr.

Sortanlahteen on nousemassa paikallista väestöä ja pyhiinvaeltajia palveleva kirkko, joka pyhitetään kaikille Konevitsan pyhille. Sen toteutuksessa osaksi seurataan Keiteleeseen Pyhittäjä Arsenin kirkon piirustuksia. Rakennustyöt alkoivat syyskuussa ja päättyivät huhtikuussa. Kirkko rahoitetaan luostarin ja yksityisten lahjoittajien varoin.

Piirustustasolla on jo valmiina Sortanlahteen suunniteltu noin 80 lehmän maitotila, jonka tuotteita käytetään luostarissa ja myydään Sortanlahdessa. Rakennustöihin ryhdytään, kun kaikki hallinnolliset päätökset Priozerskin piirissä on tehty.

Eläimet palaavat myös saarelle, kun uuteen navettaan tulee sikoja, kilejä ja sata kanaa. Hevosia ei näillä näkymin Konevitsassa kuitenkaan vielä nähdä.

Luostarin veljestössä on nyt 23 jäsentä. Veli Venjaminin menehtyminen 30.12.2019 oli luostarille suuri menetys. Veli Venjamin hoiti luostarin jumalanpalvelusasuja. Yhä vielä moni ajattelee kysyvänsä neuvoa Venjaminilta, kunnes muistaa ettei hän enää vastaa puhelimeen.

Veli Venjamin tuli sairaalasta vielä Nikolaoksen juhlaan ja kantoi vastuuta kirkon vihkimispalveluksen järjestelyistä. Hänet haudattiin veljestön hautausmaalle uuden vuoden päivänä.

Luostarin johtokunta hyväksyi syyskuussa veljestöön kolme noviisia, veli Igorin joka toimii Sortanlahden podvorin isännöitsijänä ja veli Aleksandrin, joka johtaa Konevitsan pyhiinvaelluskeskusta, sekä veli Aleksein.

Luostarin paremmat majoitusmahdollisuudet antavat nyt mahdollisuuden luostarikutsusta harkitseville tutustua elämään luostarissa ja kokeilla, pystyisivätkö elämään näissä olosuhteissa.

”Jotta pystyisi elämään saarella ja luostarissa, täytyy ensin rakastua ja sitten sopeutua”, sanoi arkkimandriitta Aleksandr toivottaessaan uusia asukkaita saarelle.

Kesän 2020 talkoolaisille arkkimandriitta lupasi töitä, töitä ja töitä. Tarjolla on joka vuotista mattojen pesua ja nyt erityisenä kohteena kumarrusristin rakentaminen Käärmevuorelle.

Kuvin arkkimandriitta Aleksandrin kertomusta seuraten:

Pravoslavni Vestnikin Viipurin ja Priozerskin hiippakunnan painoksen etusivu.

Nikolskin kirkon uusi ikonostaasi.

Piispa Ignati vihki Nikolskin kirkon 11.12.19

Veli Venjamin - +30.12.2019 - osallistui vielä 11.12.2019 Nikolskin kirkon vihkijuhlaan ja eukaristiaan. Venjamin ehtoollisriivissä toinen oikealta. Ikuinen muisto!

Luostarin museo on uudistunut. Kuvassa luostarin pienoismalli. Taustalla uuden toiminta-ajan igumenien kuvat. Onnittelemme museon johtajaa Anna Voskresenskajaa!

Pyhittäjä Arsenin muistoarkun päällä ennen ollut ikoni.

Ikonin toisinto 2020.

*Luostarin ja veljestön juhlaa Pyhän Edelläkävijä ja Kastaja
Johanneksen juhlana 7.heinäkuuta.*

KONEVITSA RY:N TOIMINTAKERTOMUS 2019

VUOSIKOKOUS JA HALLITUS

Vuosikokous pidettiin 2.2.2019 Helsingin ortodoksisen seurakunnan seurakuntasalissa Helsingissä. Kokoukseen osallistui 20 yhdistyksen jäsentä. Kokouksen puheenjohtajana toimi kunniajäsen Helena Pavinskij ja sihteerinä kunniajäsen Liisa Saarinen.

Igumeni Aleksandr piti vuosikokouksesi-telmän aiheesta „Konevitsan Jumalanäidin syntymän miesluostari vuosina 1991-2019” ja kertoi luostarin rakennushankkeista.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi vuodelle 2019 valittiin seitsemännen kerran Heikki Jääskeläinen (Helsinki). Hallituksen erovuoriset jäsenet Kirsi Fahler (Espoo), Veikko Muuronen (Lappeenranta) ja Pekka Sankilampi (Jyväskylä) valittiin uudelleen vuosiksi 2019-2020. Anastasia Injushina (Sipoo, Joroinen), Asta Rosenström-Fortelius (Helsinki) ja Tuija Puomiranta (Jyväskylä) jatkavat toimikauttaan 2018-2019.

Järjestäytymiskokouksessa 2.2. hallitus valitsi varapuheenjohtajaksi Veikko Muurosen ja sihteeriksi Asta Rosenström-Forteliuksen. Päätettiin, että talkoovastaavina toimivat Pekka Sankilampi ja Veikko Muuronen, joka vastaa myös pienryhmämatkoista. Anastasia Injushina hoiti yhteyksiä luostariin. Pyhiinvaellusmatkasta ja jäsentiedotteen toimittamisesta vastasi Heikki Jääskeläinen ja kotisivuista Jarmo Ihalainen, joka hallituksen ulkopuolisena toimi myös rahastonhoitajana.

Vuonna 2019 hallitus piti viisi kokousta: 11.1. Tallinnassa ja 2.2. (Helsinki) sekä järjestäytymiskokouksen 2.2. (Helsinki), 11.6. (Keiteleen Hiekka) ja 19.10. (Luostarin podvorje, Pietari). Luostaria

kokouksessa 11.1. edustivat Podvorjen esimies pappismunkki David ja Anna Voskresenskaja, kokouksissa 2.2. igumeni Aleksandr ja Anna Voskresenskaja sekä 19.10. arkkimandriitta Aleksandr ja veli Aleksandr. Tulkkeina toimivat Anastasia Injushina ja Helena Pavinskij. Hallituksen jäsenet kustansivat kokousmatkansa.

KONEVITSAN LUOSTARIN 625-VUOTISJUHLA JATKUI

Konevitsan varsinainen juhluvuosi oli vuosi 2018, mutta juhluvuosi ja luostarin monien rakennuskohteiden valmistuminen antoivat vielä leimansa vuoden 2019 tapahtumiin.

Moskovan ja Konstantinopolin patriarkaattien välinen ehtoollisyhteyden katkeaminen kirkkopoliittisista syistä vaikutti juhlien palveluksiin siten, ettei Suomen ortodoksisen kirkon papisto voinut osallistua jumalanpalveluksiin.

Pyhittäjän juhlan aattona 11.6. pastori Harri Peiponen toimitti yhdessä diakoni Heikki Suomalan kanssa muistopalveluksen Hiekan hautausmaalla Keiteleellä. Juhlavigilian ja -liturgian ja vedenpyhityksen 12.6. he toimittivat Arseni Konevitsalaiselle pyhitetyssä kirkossa. Samana iltana Kuopion katedraalissa toimitettiin akatistos Pyhittäjä Arsenille ja seurakuntasalissa oli Konevitsa-tilaisuus.

Arsenin praasniekkaa vietettiin Konevitsassa vanhan ajanlunun mukaan 24.-25. kesäkuuta. Viipurin ja Priozerskin hiippakunnan piispa Ignatij toimitti juhraliturgian Tihvinän ja Lotinapellon piispa Mstislavin ja Roslavin ja Desnogorskin piispa Meletioksen sekä yli 30 papin kanssa. Juhlaan osallistui runsaasti hiippakunnan seurakuntien edustajia ja suomalaisia Konevitsan ystäviä.

Keiteleen Hiekka on yhä tärkeä paikka karjalaisille

PIA PAANANEN

KONEVITSAN luostarin vaiheita ja Arseni Konevitsalaisista muistettiin Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen praasniekassa. Praasniekka alkoi Keiteleen Hiekasta Nilakan rannalta juhlavalla panihidalla. Luostarin vanhalla hautausmaalla pidetyn panihidan ja Arsenin kirkossa pidetyn suuren ehtoopalveluksen toimitti isä *Harri Peiponen*, häntä avusti diakoni *Heikki Suomala*. Praasniekka jatkui myöhemmin liturgialla ja vedendyphityksellä Nilakan rannassa ja juhla päättyi Kuopion katedraalissa toimitettuun akatistoksen pyhittäjä Arsenille ja Konevitsalaisuuteen.

Keiteleelle asettuneille karjalaisruvulle Hiekka oli ja on edelleen tärkeä paikka.

-Luostariveljestön lisäksi Hiekkään haudattiin siirtolaissukujen jäseniä niin vuosina, kun paikkakunnalla ei ollut vielä omaa tsasounaakaan tai hautausmaata, tiistaiseura-aktiivi *Saara Stranius* selvitä.

SUOJÄRVEN Leppämiellä syntyneet *Eevi Karhunen*, 90, tuntee

hyvin Hiekan korpikalmiston ja siellä kerran olleen Konevitsan luostarin vaiheet. Hän liittyy tähän itsekin.

-1945 kävin kristinoppikouluni Hiekkassa. Meitä opetti tunneilla pappismunkki Savva, laulut harjoitutti Koskinen. Ja me nukuimme traktoritalin yläsällä mieluummin kuin heinäladossa. Kysyimme luvan siihen igumeni Pietarilta.

Kristinoppikoulussa opittiin kahdessa viikossa uskonnon perusteet, ja luostarin palveluksiin ja elämään osallistuttiin muutenkin.

-Luostari antoi meille ruuan, ja kiinokseksi siitä lähdimme tuntien jälkeen kirkemään turniskamaalle. Eikä ottanut selkään, mutta ei kai meillä nuorilla selkää silloin vielä ollutkaan, Karhunen muistelee.

Karhunen ja hänen ystävänsä *Salmin Rajaselästä* syntyisin oleva *Faina Kontinen* eivätkä aikaa, jolloin Hiekkään tuli Ortodoksisen Nuorten Liiton (ONL:n) suurille kesäleireille muoria ympäri Suomea.

-Vesannoltakin matkattiin kuorma-auton lavalla Hiekkään leireille, Kontinen kertoi.

KONEVITSA ry:n puheenjohtaja *Heikki Jääskeläinen* toi Arsenin

praasniekkaan terveiset Konevitsan luostarista Laatokan saarelta. Konevitsassa on juuri nyt kiireistä, sillä koko luostari valmistautuu kesän juhliin ja etenkin heinäkuussa tapahtuvaan Venäjän ortodoksisen kirkon johtajan ja Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Kirillin vierailuun.

-Luostarin kunnustus- ja korjaustyöt ovat edenneet. Juuri nyt korjauksen alla on talkoolaisten punainen majoitustila, ja nyt talkoolaiset yöpyvät valkoisessa hotellissa, Jääskeläinen kertoi.

Jääskeläinen kertoi, että kesän aikana yhdistys järjestää pyhiinvaelluksen luostarisaarelle Kazanin Jumalanäidin ikonin juhlaan heinäkuussa. Yhdistyksen talkoolleiri osallistuu luostarin töihin heinä- ja elokuun vaihteessa.

Lisätietoja yhdistyksestä: www.konevitsary

Konevitsa ry:n hallituksen edustajina *Heikki Jääskeläinen*, *Kirsi Fabler* ja *Tuija Puomiranta* osallistuivat Hiekkassa pidettyyn panihidallaan.

Faina Kontiselle (vas.) ja *Eevi Karhuselle* Konevitsan luostarin vaiheet Hiekkassa ovat tutut.

Karjala-lehti kertoi 20.6.2019 Pyhittäjä Arsenin praasniekasta Keiteleellä.

Pyhän Edelläkävijä ja Kastaja Johanneksen juhlanä 7. heinäkuuta Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Kirill vihki täydellisesti uudistetun Jumalanäidin syntymälle omistetun yläkirkon. Patriarkka Kirillin kanssa palvelivat mm. Pietarin ja Laatokan metropoliitta Varsonifi, Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatij ja Konevitsan luostarin edelliset johtajat Kronstadtin piispa Nazari, Tihvinän ja Lotinapellon piispa Mstislav ja arkkimandriitta Isidor sekä nykyinen johtaja, arkkimandriitta Aleksandr. Uuden Valamon johtaja, arkkimandriitta Sergei oli läsnä palveluksessa. - Juhlaan osallistui myös Leningradin alueen ja Priozerskin piirin sekä öljy-yhtiö Rosneftin edustajia.

Patriarkka Kirill vihki myös laivarantaan pystytetyn pyhittäjä Arsenin suurikokoisen patsaan, jonka on toteuttanut kuvanveistäjä Andrej Kovalchuk.

11.7. Laatokan Valamon luostarissa Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Kirill vihki arkkimandriitaksi Konevitsan luostarin johtajan, igumeni Aleksandrin.

Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatij vihki Kristuksen temppeleintuomisen muistolle omistetun, kunnostetun alakirkon Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlanä 23. heinäkuuta. Hänen kanssaan palveli mm. Roslavin ja Desnogorskin piispa Meletios ja arkkimandriitta Isidor. Palveluksiin osallistuivat myös Uuden Valamon johtaja, arkkimandriitta Sergei, varajohtaja arkkimandriitta Mikael, Lintulan luostarin rippi-isä, arkkimandriitta Herman ja munkkidiakoni Nasari.

VIESTINTÄ

Jäsentiedote ilmestyi helmi- ja joulukuussa 32- ja 36 sivuisena. Tiedotteet toimitti Heikki Jääskeläinen. Painatus teetettiin Niini

Oy:llä Helsingissä. Postituksen hoiti puheenjohtaja.

Tiedote postitettiin jäsenmaksunsa maksaneiden jäsenten lisäksi myös ortodoksisille seurakunnille ja yhdistyksestä kiinnostuneille tahoille. Painosmäärä on ollut noin 300 kpl. Jäsenet, jotka eivät olleet maksaneet jäsenmaksuaan kahtena edellisenä vuonna, saivat vielä tiedotteen 1/2019.

Yhdistyksen kotisivujen www.konevitsary.fi verkkovastaavana toimi Jarmo Ihalainen. Uutisjulkaisuja sivuille kertyi vuoden aikana 13 (2018:13). Sivuilla käyntejä oli noin 95 000, vuonna 2018 55 000.

Facebookin Konevitsan kävijät -ryhmä toimi vuorovaikutteisena yhteys- ja tiedotuskanavana. Ryhmässä on 292 jäsentä, (2018: 270).

TALKOOTYÖ

Iso talkooleiri järjestettiin Konevitsassa 28.7.–4.8. Osanottajia oli 17 (2018: 25). Leirin vetäjänä olivat Pekka Sankilampi ja Veikko Muuronen. Talkootehtäviä olivat mm. purkurakennusten lautojen puhdistus uusiokäyttöön, mattojen pesu, rantojen puhdistus, marjastus, keittiö- ja puutarhatyöt.

Eija Rintahaan ja Taina Ryttilän vuosittaisessa kahden viikon talkoorupeatyöt keskittyivät keittiöön, trapesaan ja puutarhaan.

PYHIINVAELLUS

Pyhiinvaellus Konevitsan luostariin Kazanin Jumalanäidin ikonin juhlaan järjestettiin 20.–22.7. ja sille osallistui 26 pyhiinvaeltajaa (2018: 30). Pyhiinvaellusta johti Heikki Jääskeläinen. Luostarissa oppaana ja tulk-kina toimi Helena Pavinskij.

Pienryhmämatkoja oli kaksi.

Vuoden aikana Konevets Tourissa – Konevitsan pyhiinvaelluskeskuksessa – on tapahtunut suuria muutoksia ja se on edelleen tehostanut toimintaansa.

MYYJÄISET

Yhdistys ei osallistunut seurakuntien myyjäisiin. Läsnäolo ja näkyminen ovat

tärkeitä, toisaalta yhdistyksen myyntitarvikkeet ovat sellaisia, että potentiaalisilla ostajilla niitä on ennestäänkin. Tuotto on jäänyt vähäiseksi.

AVUSTUKSET KONEVITSAN LUOSTARILLE

Luostarin toiveen ja hallituksen päätöksen mukaisesti Valkoiseen hotelliin huoneisiin hankittiin mattoja 274 metriä. 3.502,78 euron arvoinen hankinta tehtiin Pietarista. Vuoden 2019 ylijäämästä osa siirretään luostarille vuoden 2020 aikana.

Luostaria avustettiin käytännössä myös talkootyöllä, järjestämällä pyhiinvaelluksia ja hankkimalla tarvikkeita sekä osallistumalla luostarin auton kustannuksiin.

JÄSENISTÖ

31.12.2019 yhdistyksessä oli 260 henkilöjäsentä, joista ainaisjäseniä oli 58 ja kunniajäseniä 26. Yhteisöjäseniä oli 4. Vastaavat luvut 31.12.2018 olivat 264, 59, 26 ja 4.

Kertomusvuonna yhdistykseen liittyi 8 (2018: 30) uutta jäsentä. Jäsenistä yksi (1) erosi yhdistyksestä, 4 siirtyi tuonilmaisiin ja jäsenistöstä poistettiin 11, koska he eivät oleet maksaneet jäsenmaksua kahtena edellisenä vuonna (2018: 11).

TALOUS

Yhdistyksen henkilövuosijäsenmaksu oli 20 euroa, ainaisjäsenmaksu 300 euroa ja yhteisöjäsenmaksu 85 euroa.

Tilikauden 2019 tuloslaskelma osoittaa 1274,53 euron ylijäämää (2018: 2437,65 euroa) ja tase on loppusaldoltaan 6954,03 euroa (2018: 8679,50 euroa).

Yhdistyksen pankkitili FI32 2401 1800 0138 97 on ollut Nordeassa. Yhdistyksen tilitoimistona toimi Tmi Ektenia / Jarmo Ihalainen.

TOIMINNANTARKASTUS

Toiminnantarkastajana toimi Taina Kettula Helsingistä ja varatoiminnantarkastajana Risto Cantell Helsingistä.

Pyhittäjä Arseni kutsuu pyhiinvaellukselle ja talkoisiin, työhön ja juhlaan.

KONEVITSA RY:N TOIMINTASUUNNITELMA 2020

”Yhdistyksen tarkoitus on aatteellisesti ja taloudellisesti tukea Konevitsan luostarin aineellista ja henkistä elämää sekä tulevaa kehitystä.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää jäsenilleen luostariin pyhiinvaellus- ja muita matkoja sekä kehittää tähän liittyvää palvelutoimintaa saarella.

Vuonna 2020 Konevitsan luostarin vuonna 2016 alkanut rakennus- ja restaurointityö saatetaan pääosin päätökseen, mikä antaa sisältöä vuoden toimintaan.

TAPAHTUMAT, VIESTINTÄ, JULKAISUTOIMINTA

1. Järjestetään ns. iso talkooleiri Konevitsan saarella 26.7. - 2.8.2020 enintään 30 talkoolaiselle. Talkoovastaavina toimivat Veikko Muuronen ja Pekka Sankilampi. Lisäksi järjestetään pienempiä talkoita

2. Järjestetään pyhiinvaellus Konevitsan luostariin Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlaan 22.-24.7.2020 enintään 30 osallistujalle. Pyhiinvaelluksen johtaa isä Timo Tynkkynen.
3. Tuetaan Konevitsan luostarimuseon kehittämistä.
4. Osallistutaan tilaisuuksiin ja järjestetään tapahtumia, joissa voidaan tehdä Konevitsaa tunnetuksi.
5. Kannustetaan jäseniä kokoamaan omia talkoo- ja pyhiinvaellusryhmiä. Pienryhmien matkoja koordinoi Veikko Muuronen.
6. Osallistutaan mahdollisuuksien mukaan ortodoksisten seurakuntien toimintapiirien myyjäisiin.
7. Osallistutaan Arseni Konevitsalaisen muistopäivän viettoon ja järjestelyihin Keiteleellä ja Kuopiossa 11.-12.6. sekä Konevitsassa 25.6.
8. Yhdistyksen vuosikokousesitelmän Pyhittäjä Johannes Valamolaisesta la 1.2. pitää Valamon luostarin johtaja, arkkimandriitta Sergei.
9. Julkaistaan kaksi jäsentiedotetta.
10. Pidetään yllä ja kehitetään yhdistyksen verkkosivuja.
11. Osallistutaan Facebook-ryhmään Konevitsan kävijät.
12. Jaetaan pyhiinvaeltajille ja talkoolaisille päivitettyä tietopakettia.
13. Aktivoidaan jäseniä mukaan toimintaan.

YHDISTYKSEN TALOUS

Konevitsa ry:n talous perustuu jäsenmaksuihin, matkojen ja leirien tuottoon, myyntituottoihin ja mahdollisiin lahjoihin. Vuosittainen ylijäämä siirretään luostarille.

Panihidan jälkeen kokoonnutaan Hiekan tilan kellotapuln luo ehtoopalvelukseen.

ARSENIN PRAASNIEKKA KEITELEELLÄ JA KUOPIOSSA 11.- 12.6.2020

Keiteleellä toimitetaan panihida Hiekan hautausmaalla, os. Hiekantie 1900, torstaina 11.6. klo 16.30 ja suuri ehtoopalvelus Hiekan tilalla klo 18. Perjantaina 12.6. klo 10 on muistopäivän liturgia Arsenin kirkossa, os. Arsenintie 1, ja vedenpyhitys Nilakan rannassa.

Kuopion katedraalissa, os. Snellmaninkatu 8, toimitetaan akatistos pyhittäjä Arsenille perjantaina 12.1. klo 17. Konevitsatilaisuus alkaa seurakuntasalissa klo 18.

Majoitussuositus: Keiteleen Lossisaaren mökkikylä www.lossisaari.fi, 0400 930738, os. Sininentie 205.

PYHIINVAELLUS KONEVITSAAN 22.-24.7.2020

Pyhiinvaellus luostarisaaressa Konevitsan Jumalanäidin ikonin juhlaan 23. heinäkuuta.

Lähtö Helsingistä Mikonkadun turistipysäkillä keskiviikkona 22.7. klo 7. Bussiin voi nousta matkan varrella erikseen sovitussa paikoissa. Rajanylitys Nuijamaalla. Paluu Helsinkiin myöhään perjantaina 24.7. Jäsenhintana 250 euroa, muilta 300 euroa. Hintaan sisältyvät bussi- ja laivamatkat, majoitus, luostariateriat ja opastus. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen, itse hankitun viisumin.

Pyhiinvaelluksen johtaa Timo Tynkkynen. Ilm. 15.5. mennessä osoitteeseen timo.tynkkynen@ort.fi. Tiedustelut puh. 0400 654 883.

TALKOOLEIRI KONEVITSASSA 26.7.-2.8.2020

Talkooleiri sunnuntaista sunnuntaihin. Kohteista sovitaan luostarin kanssa myöhemmin sään ja työtilanteen mukaan. Myös leiriläisten erityisosaamiset pääsevät käyttöön. Osallistujia enintään 30.

Hinta 130 euroa. Hintaan sisältyvät bussi- ja laivamatkat, majoitus ja luostariateriat. Osallistujat tarvitsevat henkilökohtaisen, itse hankitun viisumin.

Leirivastaavina toimivat Veikko Muuronen (0400 865814, veikko.muuronen@pp.inet.fi) ja Pekka Sankilampi (040 5281951, pekka.sankilampi@gmail.com). Ilm. 15.5. mennessä tästä linkistä <https://www.konevitsary.fi/lomake.html?id=40214>.

PIENRYHMIÄ KONEVITSAAN

Pienryhmien pyhiinvaelluksista ja talkoomatkoista voi sopia erikseen Veikko Muuronen ja luostarin kanssa. Luostarin autoon mahtuu enintään kahdeksan matkustajaa. Tiedustelut 0400 865814.

Heikki Viitala vastaanotti patriarkka Aleksii II:n myöntämän Daniil Moskovalaisen 3. luokan kunniamerkin 1.3.2003. Kuvassa arkkimandriitta Nazari, Heikki Viitala ja pappismunkki Isidor.

Heikki Viitala in memoriam 1943-2019

Joulukuussa 2019 kantautui suruviesti, että eläkkeellä ollut Kuopion kaupungin kanslianeuvos Heikki Viitala on kuollut 15.11.2019. Hän oli syntynyt Kauhajoella 2. helmikuuta 1943.

Heikki Viitalan panos Konevitsan luostarin jälleenrakentamiseen on valtava. Jo vuonna 1992 Heikki yhdessä silloisen kaupunginjohtajan Kauko Heurun kanssa alkoi aktiivisesti auttamaan luostaria. Heidän ansiotaan Kuopion kaupunki oli monien, monien vuosien ajan luostarin jälleenrakentamisen suurin tukija niin taloudellisesti kuin myös konkreettisesti työnä. Monessa asiassa Heikki oli primus motor.

Kuopion kaupunki alkoi järjestää talkooleirejä luostarissa. Mm. työttömien talkooleirin jälkeen Suomessa jouduttiin katsomaan uudelleen ulkomailla työskentelevien vapaaehtoisten työttömyyskorvauksia.

Luostarin 600-vuotisjuhlien yhteydessä Kuopion kaupunki painatti näköispainoksen pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen venäjänkielisestä akatistoksesta ja lahjoitti niitä luostarille. Kuopiosta saatiin myös juhliin

mm. kaikki pöydät ylätrapesaan, suuri määrä linnunpönttöjä, keittiöön laitteita ja lukuisia muita apuvälineitä.

Heikin ansiosta monen vuoden ajan luostarissa järjestettiin ns. Geran leiri, johon osallistui Kuopion kaupungin ystävyyskaupunkien eri laitosten nuoria. Nämä leirit pääasiassa työskentelivät kunnostus- ja rappaustöissä purkamalla vanhojen tiilirakennusten raunioita, puhdistamalla tiilet ja muuraamalla ne mm. luostarin ulkokehään, hautausmaan muuriin ym. ym. Mm. Saksan Geran leiriläiset suorittivat ammattikoulunsa harjoitustyön luostarissa.

Alla suoria lainauksia Heikki Viitalan artikkelista vuodelta 2003 Konevitsan luostarin juhlakirjaa varten.

"Kuopion kaupunki on ilmeisesti ainoa Suomessa, jolla on ortodoksinen ystävyysluostari. Kuopion kaupunginvaltuusto käsiteli 29.6.1992 Kuopion kaupungin kansainvälisen toimintaohjelman, jossa todetaan mm., että "Kuopion kaupungilla on pysyvää yhteistyötä Konevitsan luostarin kanssa".

Alkuvaiheessa Kuopion kaupunki osoitti Konevitsan uudelleenelvytetyille luostarille laaja-alaista tukea keskuslämmitysjärjestelmästä puiston penkkeihin ja linnunpönttöihin saakka, koska luostarissa oli alkuvaiheessa perusavun tarvetta kaikilla aloilla. Kun ensimmäisen kerran kävin Konevitsan luostarissa, että jouduimme lapiomaan uran hiilikasan läpi pannuhuoneeseen. Vuoden 1993 alussa Kuopion kaupunki oli organisoimassa useita laaja-alaisia eri osapuolten neuvotteluja tukitoimenpiteistä. Toisaalta Konevitsaan toimitettiin myös erilaista materiaalia. Se oli peräisin osin Kuopion kaupungilta, osittain kuopiolaisilta yhteisöiltä ja yrityksiltä sekä yksityisiltä henkilöiltä. Niinpä vuonna 1993 lähetimmekin useita avustusrekkoja Konevitsaan. Nopeasti mukaan tulivat myös yhteistyötalokooleirit, tosin siinä oli alussa ongelmia Suomen työvoimaviranomaisten kanssa.

Itselläni on luonnollisesti runsaasti myönteisiä muistoja tapahtumista, joissa itse olen voinut olla mukana Pyhän Pyhittäjäisä Arseni Konevitsalaisen muiston vaalinnassa.

Vuonna 1993 vietettiin Konevitsan luostarin 600-vuotisjuhlia vaikuttavin menoin Kuopiossa, Keiteleellä ja Konevitsassa. Näistä juhlista on erityisesti jäänyt mieleeni ristisaatto, kun Kuopiossa kaupungintalon portailta ristisaaton jatkaessa edelleen Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin kantajiksi vaihtuivat eteen Neuvostoliiton silloinen suurlähettiläs Juri Derjabin ja allekirjoittanut. Silloin näki, montako kameraa Kuopion torilla oli.

Kuopiossa asetettiin elokuussa 1993 kaupungin toimesta Konevitsa-työryhmä, jossa toimin puheenjohtajana. Halukkuus yhteistyöhön oli laajaa, niinpä helmikuussa 1993 Kuopiossa pidetyssä neuvottelussa oli kahdeksantoista eri osapuolen edustajaa ja neuvotteluissa maaliskuussa samana vuonna kaksikymmentäkaksi eri osapuolien edustajaa. Näin ollen toiminta oli alusta alkaen laajapohjaista.

Konevitsan Jumalanäidin ikonin kantajina 1993 suurlähettiläs Juri Derjabin ja kaupunginsihteeri Heikki Viitala.

Arseni Konevitsalaisen ristisaatto on vakiintunut Kuopiossa vuotuiseksi. Sen erikoisuus on, että ristisaatto kulkee kaupungin keskustan halki ja virallinen tilaisuus pidetään kaupungintalon portailta. Ikonin kantajina on Kuopion kaupungin virallisia edustajia.”

Heikki ei käsitellyt vain suuria kokonaisuuksia, vaan paneutui myös yksityiskohtiin. Hän kuuli silloisen arkkipiispan Nasarin haikailevan uusista kirkkolipuista. Ei kulunut aikaakaan, kun Kuopiosta tulivat rahat, ja uudet kauniit samettiset kirkkoliput ommeltiin Pietarissa. Ne ovat edelleenkin käytössä luostarissa.

Heikki oli aina aktiivisesti järjestelemässä pyhittäjä Arsenin muistopäivän vuotuisia ristisaattoja ja vedenpyhityksiä Kuopiossa. Monena, monena vuotena Keiteleen jälkeen Kuopiossa 12.6. toimitettiin katedraalissa liturgia, kuljettiin ristisaatossa Kallaveden rantaan pyhittämään vettä tai vedenpyhitys

suoritettiin Kuopion torin lavalla. Kuopion kaupunki aina tarjosi lounaan.

Muistan hyvin erään matkan Konevitsaan. Linaan tähän Heikin sanoja vuodelta 2003:

“Lavrajuhlallisuuksien jälkeen matkustin yhdessä arkkimandriitta Nazarin ja Helena Pavinskin kanssa Konevitsaan. Pohjanmaan lakeuksilta kotoisin olevana en ole koskaan aikaisemmin nähnyt niin valtavia aaltoja, kuin silloin oli Laatokalla; illan olimme Käkisalmessa Konevitsan luostarin podvorjessa, Laatokan aaltojen vuoksi. Palatesamme pressujen alla valtavassa aallokossa luostarisaarelta ymmärsin, miksi Laatokkaa kutsutaan myös Laatokan mereksi”.

Menomatalla keinuttiin luostarin lasikuituveneessä aikamoisissa aalloissa, mutta paluumatka oli vieläkin kamalampi. Heikki istui veneen perällä kalman kalpeana kääriytyneenä pressuihin uskaltamatta edes katsahtaa Laatokkaan. Se oli hänelle valtavan pelottava kokemus, mutta hän kesti sen kuin mies.

Heikki kutsuttiin Konevitsa ry:n kunniajäseneksi vuonna 1993.

Ottaen huomioon Heikin suuret ansiot Konevitsan luostarin hyväksi luostari ja Konevitsa ry esittivät, että Venäjän kirkko palkitsisi Heikin kunniamerkillä. Hänen Pyhyytensä patriarkka Aleksii II myönsikin Viitalle pyhän ruhtinas Daniil Moskovalaisen 3.luokan kunniamerkin.

Vaikka Heikki teki valtavan työn Konevitsan luostarin eteen, hän ei koskaan tuonut sitä esiin, vaan vaatimattomasti seurasi sivusta saavutuksiaan. Heikkiin saattoi aina luottaa, sen minkä hän lupasi, myös aina toteutti. Itselläni on hyvin positiivisia kokemuksia ja muistoja laajamittaisesta yhteistyöstämme.

Suuret kiitokset ja Ikuinen rauha sinulle, Heikki!

Helena Pavinskij

Tervetuloa , veli Aleksandr!

Veli Aleksandr johtaa Konevitsan pyhiinvael- luskeskusta

Veli Aleksandr otettiin noviisina Konevitsan veljestöön syyskuussa. Noviisi hän ei kuitenkaan ole matkailualalla eikä laivaliikenteessä toimittuaan Laatokankin matkoja järjestäneen laivayhtiön johdossa.

Konevitsan pyhiinvaelluskeskus Konevets Tour toimii luostarin kaupunkiedustuston yhteydessä Pietarissa, os. Zagorodnyi prospect 7, Vladimirskaian metroaseman tuntumassa. Sen yhteystiedot ovat puh. +7 (812) 571 80 79 ja +7 921 875 34 88, sähköposti konevets-tour@mail.ru ja kotisivut <http://www.konevps.ru>.

Konevitsaan matkoja suunnittelevien on hyvä olla yhteydessä Konevets Touriin, josta saa tietoja mm. laiva-aikatauluista, hinnoista, opastuksista ja majoitustilanteesta saarelle.

Sortanlahden ja luostarisaaren rantaan on valmistunut pyhiinvaeltajia ja matkailijoita palvelevat rakennukset odotustiloineen. Sortanlahteen tulee myös lipunmyynti.

Konevitsan Jumalanäidin ikonia etsimässä

Kesän 2019 pyhiinvaelluksella **Sirkka Kuu-**
la ja **Maija-Liisa Seppä** kuulivat Konevit-

san Jumalanäidin skiitan nimikkoikonin evakkomatkasta Lomonosoviin ja takaisin. Vuonna 1941 sotilaat olivat saaneet käskyn hävittää Konevitsassa vielä olleet ikonit. Yksi upseereista Viktor Sharov otti kuitenkin Konevitsan skiitasta talteen Jumalanäidin ikonin toisinnon, joka vuosikymmenien perästä löysi tiensä Lomonosovissa, entisessä Oranienbaumissa, toimivaan Pyhän Spiridonin kirkkoon.

Lomonosovista Konevitsaan tulleet pyhiinvaeltajat kertoivat 2014 igumeni Aleksandrille heidän kirkossaan olevasta Konevitsan Jumalanäidin ikonista. Vielä samana vuonna sovittiin, että ikoni palaa Konevitsaan ja että Pyhän Spiridonin kirkkoon maalataan sen toisinto.

Ikoni palasi Konevitsaan Pyhittäjä Arsenin juhlan aattona 24.6.2015 ja sijoitettiin yläkirkkoon. Alkuperäiselle paikalleen ikoni palaa, kun Konevitsan skiitan kunnostustyöt valmistuvat.

Sirkka ja Maija-Liisa kiinnostuivat ikonin vaiheista ja he halusivat vieraila Pyhän Spiridonin kirkossa. Seutu on heille tuttua, koska heidän luterilainen Mikaelin seurakuntansa Helsingissä on Lomonosovissa toimivan luterilaisen Tyrön ystävyysseurakuntia.

Tyrön seurakunta sai 1991 takaisin käyttöönsä 1831 rakennetun kivikirkon, joka neuvostoaikana toimi mm. elokuvateatterina. Seurakunnan toiminnan käynnistämiseen tyröläiset saivat tukea Suomesta. Alkuvuosina seurakunnassa oli vielä paljon suomenkielisiä. Nyt seurakunta on venäläistynyt, mutta Jumalanpalvelukset toimitaan yhä kahdella kielellä.

Sirkka ja Maija-Liisa vierailivat joulun alla Tyrössä mm. laulattamassa kauneimpia

Konevitsan Jumalanäidin ikonin toisinto Pyhän Spiridonin kirkossa Lomonosovissa. Kuva Riitta Hirvonen.

joululauluja. Tyrön seurakunnan kirkkoheran Aleksandr Hlinovin kanssa he vierailivat Pyhän Spiridonin kirkossa, jossa kirkkoherakaan ei ollut aikaisemmin käynyt.

Kesällä Konevitsassa saatu ajatus vieraila Konevitsan Jumalanäidin ikonin toisinnon evakkokirkossa ja hiljentyä ikonin äärellä, toteutui.

Konevitsan luostarista on tiettävästi säilynyt vain kolme ikonia: Ihmeitä tekevä Konevitsan Jumalanäidin ikoni, joka on nyt Uudessa Valamossa Heinävedellä, Uspenian tsasounan ulkoseinässä oleva ikoni, jota sotilaat käyttivät maalitaulunaan, ja tämä Konevitsan Jumalanäidin ikonin toisinto, joka monien vaiheitten jälkeen palasi kotiin.

Riitta Hirvonen

Lähetäjä
Konevitsa ry
Soittajantie 3 L 85
00420 HELSINKI

Posti Green

Laatokan puolustuksen perinneyhdistys koonnut yli 4200 valokuvaa vuosilta 1918-1945

Kiinnostus Konevitsan aikaan ennen sotia kokosi Konevitsan kävijöitä ja Laatokan perinneyhdistyksen ystäviä Turun Heikkilään, jossa Merivoimien esikunnan yhteydessä on Laatokan puolustuksen perinnehuone.

Perinneyhdistys on vuodesta 1985 vaalinut Laatokan puolustuksen perinteitä ajalta 1918-1944. Yhdistystä kiinnostavat erityisesti Konevitsan, Valamon ja Mantsin saaret, joilla oli patte-
reita ja suomalaista sotilashenkilökuntaa.

Yhdistyksen kokoama arvokas arkisto on siirretty Kansallisarkistoon. Siihen kuuluu muistelmia, lehtileikkeitä, historiikkejä ja valokuvia. Aineistoa on 1,67 hyllymetriä. Digitoituja ja taustoitettuja valokuvia on yli 4200. Arkisto on tutkijoiden ja kiinnostuneiden käytettävissä.

Vierailua isännöi komentaja **Keijo Karila** ja perinneyhdistystä esitteli komentaja evp **Erkki Marttila**, joka on myös Konevitsan kävijä. Vieraisissa oli niin Konevitsa ry:n kuin Valamo Seuran jäseniä, joista yksi on syntynytkin Konevitsassa.

Vuoden 2020 jäsenmaksu

on henkilöjäseniltä 20 euroa ja yhteisöjäseniltä 85 euroa. Ainaisjäsenmaksu on 300 euroa. Kunnia- ja ainaisjäsenet eivät maksa jäsenmaksua. Tilinumero on laskulomakkeessa.

Jos jäsenmaksusi on vuosina 2018 ja 2019 jäänyt maksamatta, voit uudistaa jäsenyytesi maksamalla jäsenmaksun 2020. Muutoin jäsenyytesi lakkaa.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI32 2401 1800 0138 97	BIC	
Saaja Mottagare	Konevitsa ry. Soittajantie 3 L 85 00420 Helsinki	Viesti Meddelande J ä s e n m a k s u . 2 0 2 0	
Maksajan nimi ja osoite Betalarans namn och adress			
TILISIRTO Allekirjoitus Underskrift		Viteumero Ref.nr	1407
	Tilitä rno Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag	31.3.2020
			Euro 20,00